

DESIRE®

A romantic couple is shown in a close embrace on a bed. The man is shirtless and has his hand on the woman's head. The woman is wearing a white, horizontally striped, strapless top. They are both looking at each other with soft expressions. The background consists of white and light-colored striped bedding.

Joss Woodová
Břímě minulosti

 HARLEQUIN®
TM

JOSS WOODOVÁ

BŘÍMĚ MINULOSTI

PŘEKLAD

PAVLÍNA BUZKOVÁ

Milá čtenářko,

hned první listopadový titul se jmenuje Břímě minulosti a tento název by se hodil i k dalším listopadovým romancím. Také hrdinové povídek Tajnosti vyvolených a Odvaha riskovat si s sebou nesou své vlastní břímě z minulosti, které poznamenává jejich vztahy, či spíše nevztahy, v přítomnosti. Najít v sobě odvahu riskovat a oprostít se od špatných zkušeností, o to by měl usilovat každý z nás. A právě proto nás příběhy s těmito tématy stále zajímají a aktuálně k nám promlouvají.

Hodně odvahy v každodenním životě Vám přeje

Váš Harlequin

Joss Woodová

BŘÍMĚ MINULOSTI

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Reckless Envy

První vydání:

Harlequin Books, 2020

Překlad:

Pavλίna Buzková

Odpovědný redaktor:

Bohdana Hythová

© 2020 by Harlequin Books S.A.

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.

ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6868-4 (EPUB)

ISBN 978-83-276-6869-1 (MOBI)

ISBN 978-83-276-6870-7 (PDF)

PROLOG

Před šesti lety...

Emily Arnottová do sebe hodila sklenku šampaňského a zamračila se na obrovský lesklý balón, který visel pod stropem přezdobeného plesového sálu country klubu ve Falling Brooku. Tři, dva, jedna... šťastný zatracený Nový rok, popřála si v duchu. Stála v nejtmaším koutě místnosti, polykala slzy a přála si být kdekoli, jen ne tady. S tím nápadem, že se půjdou podívat na večírek pro bohaté v klubu na kraji jejich města, přišla Gina. Emilyin otec koupil vstupenky na ten nejočekávanější ples sezony, ale protože nesnášel davy a lidi, dal je jí.

Pokud mohla Emily takhle na dálku soudit, její nejlepší kamarádka a spolubydlící na koleji si to tady vysloveně užívala. Tančila pomalý tanec s kýmsi, kdo byl Emily vzdáleně povědomý... Drew nějaký... Zrovna si spolu vyměnili polibek, který by svou vášní dokázal podpálit papírové tapety na stěnách. Vypadá to, že Gina bude dnes skórovat, zatímco Emily... Emily ne.

Emily zavřela oči a opřela si hlavu o stěnu za sebou. Cítila, jak jí po šíji stoupá teplo až do tváří. Na rozdíl od Giny jí její pokus nevyšel, takže nezačne nový rok sexem, a dokonce ani polibkem. Ne, zrovna totiž zažila situaci, kdy byla odehnaná jako obtížná moucha.

Emily ucítila na ramenou ženské ruce, otevřela oči a Gina ji objala. „Šťastný Nový rok, Em! Není to skvělý večírek?“

Hm, na to by musela odpovědět ne. Emily ale nechtěla Gině zkazit večer, a tak se na ni pokusila usmát a usrkla si ze své sklenice.

Gině ale stačil jediný pohled do její tváře a zatvářila se starostlivě. „Co se stalo?“

Emily vágně mávla směrem k jejímu společníkovi. „Povím ti to zítra. Teď na tebe čeká Drew.“

Gina pohodila hlavou. „Ať čeká,“ pronesla s italským sebevědomím, které jí patrně dodávaly všechny ty její úchvatné křivky. „Proč tady stojíš v koutě a tváříš se, jako by ses napila ředidla?“

Gina nebyla jen krásná, ale taky dost neodbytná. „Spálila jsem se,“ připustila Emily váhavě.

„To se stává,“ odpověděla Gina filozoficky.

Emily si ale byla jistá, že její sexy přítelkyni se něco takového pravděpodobně nestalo ještě nikdy.

„Co se stalo, drahoušku?“ zeptala se jí pak Gina jemně.

Emily si povzdechla a zvedla sklenku se šampaňským. „Posílila jsem se několika sklenkami tohoto a říkala jsem si, že si dopřeju nezávaznou příjemnou noc.“

„Za pár dní ti bude jedenadvacet, máš to povoleno. A bůh ví, že by sis nějakou tu zábavu rozhodně zasloužila.“

Gina byla velkorysá osoba, která nikdy nikoho nesoudila, a to byl jeden z mnoha důvodů, proč ji Emily měla tak ráda.

„Připouštím, že jsem mířila dost vysoko,“ sklopila oči Emily. „Zkusila jsem něco na Matta Veleze –“

Gina se rozhlédla kolem sebe a mezi dramaticky nalíčeným obočím se jí objevila drobná vráska. „Na koho?“

Emily se podívala kolem sebe, ale nikde bývalého rebela z Falling Brooku neviděla. Teď z něj tedy byl úžasný nejmladší generální ředitel firmy MJR Investing. Hotové zázračné dítě. Možná se na ni konečně usmálo štěstí – třeba už konečně odešel a ona se nebude muset schovávat v koutě. Ne, nikde ho neviděla, což bylo jen dobře, protože pokaždé, když její zrak přistál na jeho olivové pleti a obličejí, v němž se až moc nebezpečně podobal Antoniu Banderasovi, kleslo jí IQ kamsi ke kotníkům. Matt nebyl vysloveně pohledný, na to měl trochu moc křivý nos. Ale něco na jeho drsných rysech a tajuplných tmavých očích ji bralo rovnou u srdce. A jinde. Měla dost chlapců z vysoké, ovšem Matteo Velez byl každým coulem muž, od vlnitých tmavých vlasů až k velkým chodidlům z něj vyzařovala vitalita a sebedůvěra. Když kráčel davem, jako byl zrovna dnes na večírku, nebylo možné ho přehlédnout. Každá žena v místnosti se na něj musela zadívat se zájmem. Emily věděla, že by mu stačilo na kteroukoli jen kývnout prstem a rozběhla by se za ním. Není divu, že nereagoval, když se ho u baru zeptala, jestli mu může koupit drink.

Drinky jsou v ceně vstupenky, drahoušku, odpověděl jí bez zájmu. Zrudla, ale nakonec se přece jen sebrala natolik, aby se mu aspoň představila. *Emily. Matt.* Potrásal jí nabídnutou rukou a pustil ji, jako by trpěla nějakou nakažlivou chorobou.

Gina jí vždycky radila, aby byla přímočará, takové ženy se podle ní mužům líbí. A tak rychle přemýšlela, co by tak řekla, třeba něco mezi: *Proboha, ty jsi ale sexy a Líbej mě.*

Už se chystal odejít, a tak Emily sebrala odvalu. *„Polib mě, jestli se mýlím, ale dinosauři pořád ještě existují, že?“* Vzápětí měla pocit, že se propadne hanbou. Vůbec nedokázala uvěřit, že něco takového skutečně vyslovila.

Matt vypadal stejně užasle, jako se ona sama cítila. „*Balíš mě?*“ zeptal se jí a v kakaově hnědých očích mu blýsklo. Ne chťíčem. Spíš vypadal... otráveně. „*Hm... a kdyby?*“ „*Kdyby ano, jsi v tom dost špatná.*“ Pak se podíval na sklenici se šampaňským, kterou držela v ruce. „*si opilá?*“ „*Možná mám trošku v hlavě*“, přikývla Emily váhavě. Neměla, vůbec ne, ale bylo lepší předstírat, že to tak je, než se mu přiznat, že je z něj nervózní. Matt kývl na barmana, objednal sklenici vody a vtiskl jí ji do ruky. „*Tohle vypij a jdi domů. Jsi jako akvariijní rybka v moři plném žraloků. Některý z nich tě nakonec sežere*“.

Za normálních okolností by už dávno byla na cestě ven, ale něco na Mattovi způsobilo, že stála jako přilepená k podlaze. Věděla, že prohrává, ale rozhodla se, že podnikne ještě poslední pokus. „*Nehledám nic víc než zábavný způsob, jak se probudit na Nový rok.*“ Matt sevřel rty. „*Emily... Jsi Emily, že?*“ Přikývla, on si povzdechl a ustoupil. „*Kromě toho, že jsi pro mě moc mladá, jsi taky opilá.*“ „*Mám trochu v hlavě*“, zablábolila Emily, „... *a za pár dní mi bude jedenadvacet.*“ Věděla, že sama sobě kope jámu, ale nedokázala se zastavit. Stejně jako nebyla dost dobrá pro vlastní matku, není dost dobrá ani pro Matta Veleze. Kdy se už konečně poučí? A proč konečně její nohy neposlechnou to, co jim radí mozek a neodnesou ji někam pryč? Mat zasténal a zatlačil si prsty na oči. „*Proč na tyhle večírky pouští děti?*“ Pak spustil ruce a podíval se jí do očí. „*Dobře. Řeknu to jinak. Nejsi ani trochu můj typ.*“

Emily dopověděla Gině svůj příběh a dívala se, jak se soucit v její tváři změnil ve zděšení. „*Proboha, Em, ty vážně neumíš balit kluky.*“

S tím tvrzením se určitě nemohla přít. „*O tom mi povídej. Potřebuju lekce* –“ Emilyin hlas se vytratil, když znovu zahlédla Matta Veleze, který tančil

pomalý ploužák a objímal ženu s blond vlasy v černých šatech. Emily se podívala na pramen svých vlasů, které jí padaly na hrudník, ano, pořád jsou blond. A pak sklouzla očima na své upnuté a černé šaty. Takže není jeho typ, hm? Proč tedy zrovna tančí se ženou, která vypadá prakticky jako ona?

Emily vztáhla ruku za sebe a přitiskla horkou dlaň na chladnou stěnu ve snaze najít něco, co by jí poskytlo stabilitu. Ano, velmi se typově podobala ženě, s níž zrovna Matt tančil, ale přesto ji z nějakého důvodu, který nedokázala pochopit, zrovna odmítl.

Gina se na ni povzbudivě usmála, stiskla jí paži a vrátila se s Drewem zase na taneční parket.

Emily se opřela o stěnu, mračila se na Mattova záda a prohrábla si prsty dlouhé vlasy. Viděla, jak se na ni z parketu Gina znepokojeně zadívala, a tak se raději usmála jejím směrem, jako by byla naprosto v pořádku. Nakonec, i kdyby nebyla, Gina nemohla nic dělat. Na rozdíl od ní Gina vyrůstala s oběma rodiči, kteří ji zahrnovali láskou a ujištěním, že může dosáhnout všeho, co bude chtít. Emily byla taková láska a podpora upřena: její otec ji, jak předpokládala, miloval, ale žil většinou uzavřený ve svém vlastním světě. A její matka se svých mateřských i manželských povinností zřekla, když Emily dosáhla čtrnácti let. Jen velmi málo lidí, Ginu nevyjímajíc, rozumělo tomu, že když člověka z vlastního rozhodnutí opustí někdo, kdo by ho měl milovat nejvíc na světě, zanechá v něm trvalou a hlubokou nedůvěru k citům všech ostatních, kteří jeho místo zaujmou v dospělosti. A navzdory tomu, že Emily měla tuto pravdu hluboce prožitou, strávila posledních sedm let tím, že se honila za oceněním a přijetím. Její potřeba intimního kontaktu s druhým člověkem byla totiž ještě větší než strach z odmítnutí.

Přestože racionálně věděla, že se něco takového

nikdy nestane, pořád ještě doufala a čekala, že k ní její matka vztáhne své srdce a projeví jí lásku, dokáže jí její hodnotu; doufala, že její otec vyjde ze svého osamělého světa a pochopí, že od něj potřebuje, aby byl... no... aby byl jejím otcem. Tři roky strávila na univerzitě, a pořád ještě toužila po uznání od svých profesorů, vrhala se na jakékoli chlapce, kteří jí poskytlí sotva ždibec pozornosti a příliš investovala i do vztahů se svými kamarádkami, o nichž sama věděla, jak jsou pomíjivé a dočasné. Sama si připouštěla, že je z ní emocionální troska. Bylo to ponižující a měla toho už zrovna tak dost. Přišel čas, aby přestala nutkavě vyhledávat u jiných lidí potvrzení své ceny.

Jak se starý rok vytratil a nahradil ho ten nový, Emily si slíbila, že se z ní stane emocionálně nezávislá žena do té míry, do jaké to jen bude schopna dokázat. Nechtěla se už honit za oceněním a přijetím. Od této chvíle, rozhodla se, bude záležet jen a jen na jejím vlastním názoru. Umínala si, že bude žít vědomě, s rozumnou opatrností a ostražitostí k možnosti, že bude znovu někým odmítnutá a opuštěná. Nový rok, nová Emily. Je načase dospět. A co se týče Matta Veleze – k čertu s ním!

Ta žena v jeho náručí, proboha, ani si nevybavoval její jméno, byla ve srovnání s tou, kterou chtěl ve skutečnosti svírat, jen ubohou náhražkou. Její vlasy, které mu padaly přes ruku na její záda, byly drsné od opakovaného odbarvování, a její parfém byl těžký a příliš kořeněný, takže se mu z něj dělalo téměř mdlo.

Matt Velez se ohlédl přes rameno k místu, kde se Emily opírala o stěnu. Přál si, aby mohl držet v náručí ji, aby se k němu tisklo její pružné tělo, aby mohl vdechovat její svěží a lehkou vůni, aby se mohl dotýkat jejích hebkých vlasů. Když se k němu obrátila

s tou tichou nabídkou, že mu koupí drink, a když se jí podíval do hlubokých tmavomodrých očí s nádechem do fialova, jeho obvykle nevzrušené srdce mu okamžitě skočilo až do krku. Její vysoké lícní kosti, porcelánová pleť, celý její zjev vyvolával dojem, že je čistá a nevinná jako vánoční anděl. Že je vše, co Matt není.

Už téměř její pozvání přijal; viděl se, jak ji táhne z plesu do svého vozu, ale pak si znovu uvědomil, že je příliš mladá, příliš nevinná, příliš... Příliš přitažlivá a žádoucí. Až moc. Matt se s takovou nevinností nezaplétal, a i kdyby Emily neměla pověst zlatého děvčete z Falling Brooku, každý hlupák viděl, že je zkrátka ještě naivní a čistá. Byla milá a neskutečně důvěřivá a Matt si byl téměř jistý, že ještě neměla sex, natožpak jednorázovou aférku. Matt nikdy nebyl nevinný, měl v sobě daleko víc chytrosti a protřelosti ulice už v deseti letech, než měla ona teď. A v jednorázovém sexu a krátkých flirtech byl hotový expert. Dřív měl ve Falling Brooku pověst černé ovce, rebela. Místní ho neměli rádi, ale nakonec se s ním smířili, protože se stal generálním ředitelem firmy MJR na nedalekém Manhattanu. Matta vždycky pobavilo, že jeho pár klientů z Falling Brooku, kteří se narodili se zlatými lžičkami v ústech, teď předstíralo, že se nikdy nenaboural na jejich večírky, že nikdy nevzal na nepovolenou projížďku po okolí jejich drahé vozy, že se nikdy nezapletl s jejich ochraňovanými dcerkami... Obzvláště ty byly celé žhavé překračovat s ním nepsané zákony komunity a Matt jim s největší radostí dělal poučeného průvodce všemožnými neřestmi. Ale i v těch dobách byly některé dívky pro něj tabu, a Emily Arnottová, kdyby mu byla věkově bližší, by byla prototypem takové dívky.

Arnottovi byli možná jednou z nejrespektovanějších rodin ve Falling Brooku: komunita svobodného

otce se synem se speciálními potřebami a andělsky vyhlížející dcerou bedlivě ochraňovala. Nejen, že Leonarda opustila jeho žena, když ztratil velkou část svého majetku při skandálu, který se točil kolem defraudace ve firmě Black Crescent, ale také, alespoň to tvrdily místní klepy, s ním i se svými dětmi přerušila veškeré styky.

Leonard musel sám znovu obnovit svou firmu a k tomu ještě vychovávat dvě děti. Další klepy následovaly a musely být skutečně rozšířené, když se dostaly dokonce i k Mattovi: podle nich se velmi brzy Leonardův zájem omezil čistě na pracovní a podnikatelské povinnosti a zájmy. Pak bylo na Emily, aby se nejen postarala sama o sebe, ale aby navíc dohlížela i na svého mladšího bratra. Prožila si těžké časy a podle toho, co se říkalo, pro tu nádhernou blondýnu konečně nedávno začal skutečný život. Její bratr se stal rezidentem Brook Village, domova pro dospělé se speciálními intelektuálními potřebami, a Emily se chystala zakončit vysokou školu a nastoupit do otcovy firmy. Byla ve městě oblíbená, takže určitě nepotřebovala, aby jí popletl hlavu místní rebel a svůdce. A ač by ji chtěl sebevíc, ani Matt nepotřeboval, aby se mu připeletla do cesty.

Něco na Emily Arnottové ho totiž až příliš zajímalo, fascinovalo. A ta fascinace sahala mnohem hlouběji než nějaká nezávazná legrace mezi dvěma dospělými lidmi. Cítil v sobě neobvyklý hlad po zjištění, co se skrývá za těma jejíma zářivýma očima, jaké myšlenky se jí honí tou krásnou hlavou. A jistě... rád by také věděl, jak chutná, jestli je její pleť tak hladká a krémová, jak vypadá, jestli jsou její vlasy tak hebké, jaké se zdají na pohled. Zároveň se mu ale za očními víčky honily představy, jaké by to bylo, kdyby ji měl skutečně ve svém životě. Jaké by bylo obrátit se v posteli a pohlédnout na ni, jaké by bylo

pít s ní časně ráno kávu u snídaně, jaké by bylo, kdyby se k sobě večer tulili na pohovce a dívali se spolu na film. Všechny jeho instinkty chtěly prožívat s ní to každodenní a obyčejné.

Matt si ale takový typ snění a tužeb nepovoloval. Protože když chtěl příliš mnoho, když příliš snil, jeho život ani rodiče mu nic z toho neumožnili. Bylo snadnější nic si nepřát, po ničem netoužit; tím způsobem se mohl vyhnout trpkému zklamání.

Žena v jeho náručí se od něj odtáhla, zaklonila hlavu a smyslně se na něj usmála. „Chtěl bys odsud vypadnout?“

Matt s myšlenkami na Emily už skoro odmítl, ale nakonec se kousl do jazyka. „Pár hodin? Žádné sliby, žádné závazky?“ zeptal se místo toho.

Přikývla a její vlasy se tím pohybem dotkly klop jeho smokingu. „Pokud to tak chceš, láska.“

A přesně takhle to chtěl: s ní a s dalšími ženami, které kdy potkal. Matt se schválně už ani nepodíval směrem, kde stála Emily Arnottová a vyšel se svou tanečnicí z místnosti do chladné noci. Zoufale se snažil ignorovat hluboké zklamání z toho, že odsud odchází s nesprávnou blondýnou. Sny jsou však jen pro blázny. Záleží na realitě a... ano, aspoň nebude na Nový rok sám.

PRVNÍ KAPITOLA

Matteo Velez zrychlil po stromy lemované silnici ke country klubu ve Falling Brooku a užíval si tu spoutanou sílu svého nového nestoudně drahého a luxusního roadsteru AMG. Musel se ovládnout, aby nejel dál; místo toho lehce šlápl na brzdu. Vůz okamžitě zareagoval a Matteo hladce zastavil přímo na stanovišti obsluhy. Matt zvažoval, že by toho svého miláčka raději zaparkoval sám, ale nakonec váhavě vložil klíče spolu se spropitným do dlaně jednoho z dveřníků.

„Děkuji vám, pane. Dám na ten vůz dobrý pozor.“

Matt zamrkal, když si vzpomněl na to, že přesně stejná slova často používal, když přesně tady sám parkoval auta boháčů ještě před dvanácti, patnácti lety. Po dvou týdnech ho vyrazili, protože nedokázal odolat pokušení a vzal na projížďku vůz jednoho z klientů, Porsche 911. Dostal smyk a málem ztratil nad tím drahocenným vozidlem kontrolu. Vzato kol a kolem, měl štěstí, že ztratil jen práci, protože klidně při té příhodě mohl přijít i o život. Myšlenka na to, že by nějaký teenager mohl řídit tohle mocné auto, mu způsobila na celém těle husí kůže.

„Umíš jezdit s manuální převodovkou?“

„Ano, pane.“

Matt naklonil hlavu a přimhouřil podezíravě oči. Pak mladíka pozoroval, jak opatrně vklouzl na sedadlo řidiče a připnul si pás, aby ujel sto metrů k parkovišti.